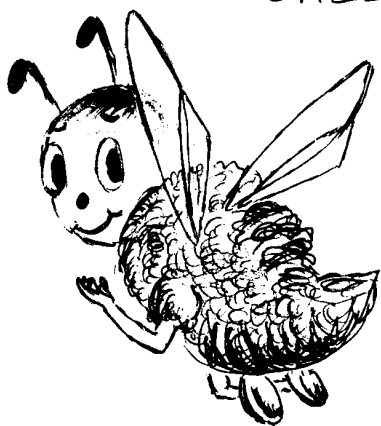

"JA' NEMOHU"

Kdo to říká,
sam si určí hranici.

MYSLETE NA ČMELÁKA!

Čmela'k ma' $0,7 \text{ cm}^2$ plochu křídel a $1,2 \text{ g}$ tělesné váhy. Podle známých zákonů aerodynamiky je nprasto ne-
možné za těchto podmínek létat.

To ale čmela'k neví, a tak si
klidně létá.

Dělejte to jako ČMELÁK!

Co se ještě neví?

Nezávislý
časopis
24. střediska

Sever
9.
číslo

Ročník II. • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Cena 2 Kč • Ročník II.

KDO ZA CO MUŽE

Úvodník
Štěpán

Tábor Kocelovice
Štěpán

Anglie
Čolek

Tábor skautek
Culík

Cyklovýprava skautek
Lucka, Myška

Computer madness
Šmudla

Rozhovor se mnou
Blanka

Vzpomínáme
Elča, Lucka

Inspektor Sták
Tomáš

Čmelák
Lucka

Grafická úprava & výroba
Štěpán

Zvláštní poděkování
Frantovi za půjčení xeroxu a
dalšího hardwaru

OBSAH:

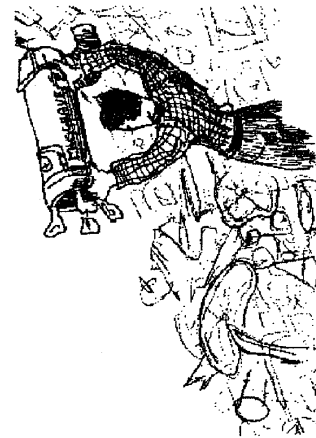
Obsah	2
Úvodník	3
Pár věcí z tábora v Kocelovicích	3
Anglie	6
Letní tábor 24. oddílu skautek	7
Rozhovor se mnou	8
Computer madness	9
Cyklovýprava skautek	10
Vzpomínáme	11
Rozhovor s režisérem Jiřím Menzlem	12
Hry, které vám doporučujeme si zahrát	13
Inspektor Sták	14
Inzerát na brigádu	15
Čmelák	16

Co se ještě neví? na internetu:
csjn.hyperlink.cz

Pokud by někdo chtěl přispět do tohoto časopisu, necht' předá svůj článek někomu inteligentnímu z redakce. Nejlépe na disketě, ještě lépe na ý-mejl: stki@atlas.cz

Víte o internetových stránkách
24. střediska Sever?
<http://www.tpro.cz/oddil>
<http://www.skaut.mantlik.cz>

DRUHÁ „BOHATÝRSKÁ“ BRIGÁDA NA HOLEŠOVICKÉM OŠTOVĚ POKRAČOVÁNÍ ÚKLIDU VYBRANÝCH PLOCH A SÁZENÍ STROMKŮ ŠOBOTA 11.11.2000

ČSOP „TROJA ZVE VŠECHNY PRŮZNIVCE, DĚTSKÉ ODDÍLY, SKAUTY, SOKOLY A VŠECHNY OSTATNÍ, KDO CHTĚJÍ PŘILOŽIT RUKU K ZÁSLUŽNÉMU DÍLU, ABY SPOLEČNĚ S NÁMI POKRAČOVALI V KAMPANI ZA OBNOVU BÝVALÉHO HOLEŠOVICKÉHO OŠTOVA (POD DIPLOMATICKOU ČTVRTÍ MEZI TROJSKOU LÁVKOU A TRAMVAJOVÝM MOSTEM).

AKCE PROBÍHÁ VE SPOLUPRÁCI A S PODPOROU MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA-TROJA A POVODÍ VITAVY.

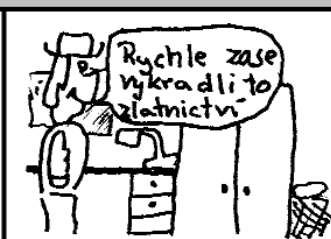
SRAZ: 8.00 NA TROJSKÉ STRANĚ LÁVKY (PŘED TROJSKÝM ZÁMKEM)
KONEC: ZA ŠERA, NEBOŽ NEDOSTATEK PRÁCE ROZHODNĚ NEHROZÍ
S SEBOU: PRACOVNÍ OĎEV, PRACOVNÍ RUKAVICE (NUTNĚ!) A POŽIVATINY
(BUDE MOŽNOST OPĚCI SI PŘINESEŇ)

inspéktor Sták

Příběh

1.

Ha, Broučkov dům se zela' být delší dobu opuštěn, ale Sták to nezda!!

Tak už ho vezou, zase mu to Sták překazil. teď si Brouk zase posedí pár let za mřížema

Jste také tak geniální jako insp. Sták. tak jste určitě přišli na to jak inspektor poznal, že BROUK je doma a skrývá se před zákonem. Tomáš

Můj úžasný úvodník

aneb jaký jiný by vůbec mohl být úvodník, který napíšu já.

Tak zase po půl roce vychází časopis. No, možná to půl roku není, ale nemá to k tomu daleko. Všichni si asi řeknete, jak je to špatný, že nám vždycky trvá tak dlouho, než nějaký časopis uděláme. Otázkou však je kdou jsou tu my.

Když tenhle časopis začal asi před dvěma rokama (ty bejku, on ten časopis už vychází slušně dlouho!) tak se na jeho vytváření podílely členové oddílových rad a jim podobní lidé. Dneska si bohužel asi všichni neumí najít čas nato, aby sem něco napsal. (Omlouvám se těm, co do tohotu časopisu píší, že jsem je vynechal ze všech.) Možná je načase, aby si všichni uvědomili, že tento časopis nefunguje jako běžný časopis co si koupíte v obchodě. Má od něj takovou trochu malou odlišnost. Ten z obchodu totiž napíše placená redakce onoho časopisu, vy si ho potom koupíte a je váš. Co se ještě neví? se liší tím, že si bohužel musíme napsat sami. Když do něj nikdo psát nebude, tak prostě nebude.

Tak, doufám, že jsem na někoho zapůsobil, ale co si teď vycucám na další kus stránky? Tak mě napadá: Připadá vám tento úvodník úžasný? Je několik variant. První z nich je, že nemáte dostatečnou paměť a na nadpis jste zapoměli. Pokud je to váš případ podívejte se nahoru na nadpis. Druhá varianta je, že vám úžasný připadá. Potom máte bod. Poslední je, že úžasný není. Pak jděte do háje a napište cokoliv (zdůrazňuji cokoliv) lepšího (nebo i klidně horšího.)

Nevíte co? Tak já vám poradím. Až budete na nějaký výpravě (třeba teď na podzimkách) tak o ní cokoliv napište. Třeba jakou se tam jelo tramvají. Je to úplně jednod. Pokud máte pocit, že psát něco o nějaký výpravě je moc složitý. (Nebo se třeba bojíte, že to najde vaše učitelka na češtinu a oznámkuje vám to.) Tak si třeba vymyslete nějakou vtipnou otázku (třeba: „Co si myslíš o tom, že by se pro Čmeláka měli na Svornosti vybudovat speciální přistávací rampy?“) a zeptejte se několika lidí co si o ní myslí. Potom sepište jejich odpovědi a máte určitě dostatečně vtipný příspěvek.

Tak co dál???

pokračování příště... (za 97 let****)

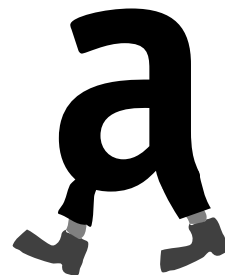
Štěpán

* Zástupná metafora jinak velmi užívaného výrazu, který bohužel odporuje ideologii tohoto listu.

** Zástupné slovo za slovo jiné, které se zde též nemůže vyskytnout.

*** To byla samozřejmě narážka na poslední stranu tohoto časopisu. Jakákoliv jiná narážka na cokoliv jiného je vyloučena.

**** To už budou mít všichni žijící čtenáři takovou sklerózu, že si na to snad nevzpomenou. (A doufám, že se medicína moc nevyvine.)

Varování pro všechny čtenáře, kteří si právě čtou tento text. Váš výtisk je obráceně! Otočte ho prosm touto stranou dolů. Mohlo by se vám totiž jinak zdát, že všechny písmenka (s výjimkou těchto) jsou obráceně. A těm písmenkým by se taky mohlo udělat špatně. Lekti/y by se a utekly/y. Poznámka pro jazykovedce: Běhající písmenka jsou životná či neživotná???

Pár věcí z tábora skautů v Kocelovicích

Na táboře jsem si posbíral pár věcí, které mi připadaly dobré. Asi jich bylo původně víc, ale většinu jsem jich nejspíš postrácel. Takže tady je to co mi zbylo. Rozcvičku složil a přednesl Radílek při závodech na navštěváků, povídka je asi z úkolovky a co je kniha hlídek asi víte...
Štěpán

Rozcvička

Ó má milá rozcvičko,
po ránu teplé vajíčko?
Chrabrý skaut si řekne NE,
tohle to se nestane,
dáme fotbal, ragbíčko,
Ó má milá rozcvičko.

Ó rozcvičko, ó rozcvičko,
šílím po tobě každé ráno,
jako by nebylo psáno,
že koupat se mohu jít maličko.

Rozcvička, ta je jako vonní květ,
každý nám by ji mohl závidět.
Ráno vstaneš, trubka tě vzbudí,
u nás se nikdo nenudí.

Vyjde Franta, vyjde ven,
skaute, buď vždy připraven!
nechceš-li se jít ráno koupat,
pak nezbyvá už jen doufat,
že dáš branku, vstřelíš gól,
tohle není žádný fór.

Jseš-li silný, pak hraj ragby,
nedočkáš se žádné hanby
i ragby je sport,
hrajme fěr,
ne aby si vytáhnul kvěr.

Touhu vyhrát každý zná,
ať jsou rána vítězná.
To vám přeji já, můj tým
sobě i všem ostatním.

Radílek

Povídka

Osada Dozen skvětala, ale čím více čestných zlatokopů přijždělo za výdělkem a vidinou snadného výdělku, tím více se zde oběvovalo i podlých zločinců, kteří vraždili, loupily, drancovali a hlavně kradli...

„Hej Chuanézi, tak kdy už konečně přepadnem tu Doznskou banku? Teď je nízký kurz, takže všichni maj zlato a prachy jsou tam.“

„Dobře Pedro, zejtra tam naběhnem.“

Naneštětí pro ně je slyšel kozmen, který bojoval za dobro a bezpráví, a proto ujížděl na své koze do Doznu varovat Banku. Druhý den ty zloděje chytily a to vše jen díky kozmenovy.

The best of kniha hlídek z Kocelovic

2:00 Jonáš spadl z postele. To byla šlupa.

2:45 Hezký den

2:45 Tomáš jezdí na plyn

6:10 Hemží se to tady vlčatama jako mravencema v mra veništi

6:20 Na kuchyň dopadli první paprsky slunce.

3:32 Pušta si prdnul

...

Sorry Mechy, Já vím, že sem „fakt kámoš“.

Pokud se vám somethings (něco) stane na hlídce, napište to sem, kdyžtak budít Radílka, lépe Frantu.

Historiky: Viděli jste někdo Poštolku (Benýška), jak honí? (písmenka v šifrách?) Já asi v noci okolo 12té.

21:51:38 Bubák našťvaně se slovy „už mě štvete“ odchází ze zasedání rovers, posvítím na něj šajnítkem, načež si roz-

Hry, které vám doporučujeme si zahrát

po úspěchu v minulém čísle další dvě hry

Paradenta

Jistě jste již slyšeli nebo četli o tom, jaká pravidla byste měli dodržovat při jídle. Nemysleme tím zásady správného stolování, nýbrž způsob, jakým byste měli jíst. Rychlé hltání jídla v chůzi nebo dokonce běhu mívá později vážné následky. Abyste se jim vyhnuli, je třeba jíst pomalu, v klidu a každé souso před polknutím řádně rozkousat zuby. Každý by si proto měl svoje zuby chránit a nepoužívat je k tomu, k čemu nejsou určeny. Chcete-li se blíže seznámit s těmito našimi pomocníky, můžete si zahrát hru, při níž se nejen dobře pobavíte a zasoutěžíte si, ale můžete se dozvědět i leccos zajímavého o lidské anatomii. Podotýkáme, že PARADENTA není zpravidla dohrána během jedné schůzky. Může trvat i léta, než je slavnostně vyhlášen vítěz. Její výhodou je, že ji můžete libovolně přerušovat a hrát mezitím jiné hry. Ba o to víc je její průběh napínavější – po několika týdnech či měsících, kdy už jste na ni zdánlivě zapomněli, prukne náhle snovou silou a připomene Vám tak, že ještě neskončila. Cílem hry je shromáždit postupně kompletní lidský chrup – 32 zubů (tj. i „zuby moudrosti“), přičemž k jejich získání jsou povoleny všechny myslitelné prostředky. Ovšem POZOR! Hry se zúčastní pouze členové družiny – s výjimkou vůdce, který dbá na regulérnost soutěže. Zejména kontroluje, zda si soutěžící nenosí zuby zvenčí (např. od svých příbuzných nebo osob, které nejsou členy družiny). Navíc vůdce opatřuje každému jeho PARAALBUM, což je oválná miska naplněná modelínou, do níž si hráči zasazují zuby v tom pořadí, v jakém rostou v lidské dásni. Tuto základní verzi PARADENTY je možno libovolně obměňovat – jako: každý soutěžící smí mít ve svém paraalbu nanejvýš 4 vlastní zuby, nebo je povolena výměna zubů mezi soutěžícími (2 řezáky za jednu stoličku), apod. Hra rovněž rozvíjí taktické uvažování a procvičování různých lstí. Příklad: 2 členové družiny, z nichž jednomu chybí v paraalbu špičák a druhému třeba zub moudrosti se spolu domluví a vyzvou třetího, který oba zuby ještě vlastní: „Pojď s námi na dříví, uděláme si táborák!“ – odvedou ho do blízkého lesíka.

Pšeničná hlídka

Jako každá správná družina jste jistě část prázdnin strávili dobrovolnou pomocí některému zemědělskému družstvu nebo kulacké rodině. Vrcholí-li právě sklizeň pšenice, můžete si vyzkoušet svůj důvtip a obratnost ve hře na pšeničnou hlídku. Za rozbřesku se hráči postaví na startovní čáru, což je jeden kraj minimálně 600 metrů dlouhého pšeničného pole. Zachovávají rozestup přibližně 8 metrů. Na vůdcův povel se všichni ponoří do pšenice a plazí se na druhou stranu, přičemž nesmí nikdy vystřít hlavu nad hladinu pšeničných klasů. S pětiminutovým zpožděním za nimi vyrazí kombajny. Na cestu mají hráči kromě obvyklého vybavení (KPZ, švihadlo,...) navíc i buzolu, aby se mohli v poli orientovat. Na své cestě nacházejí různé předměty a s nimi úkoly, které musejí ihned plnit. Např.: „Rozvaž uzel!“ (v poli ukryjte klubko zacuchané jemné příže), „Udělej 20 kroků zpět!“ „Nauč se na zpaměť tuto báseň!“ „Počkej pět minut!“ apod. (toto je pouze několik našich návrhů, jistě sami přijdete na mnoho jiných). Těsně před cílem čeká poslední a nejtěžší zkouška: asi 50 metrů před druhým koncem pole jsou stojany, v nichž jsou upevněny hořící obruče o průměru 70cm. Člen družiny se doplazí až k nim a poté obruč proskočí kotoulem plavmo. Zdolal-li úspěšně i tuto nástrahu, musí ještě obruč uhasit. (V poli je připravena bedna s pískem a lopatka). Kdo dosáhne druhého konce pole jako první, vítězí a má čestné právo obsluhovat svého vůdce a předsedu družstva při dožínkových slavnostech.

Padlo několik otázek z publika. Paní Chytilová, Jirásková a pan Menzel, vyznamenání umělci, je hrdinně odráží břitkým humorem.

Pan Menzel Anglického krále natáčel nebude, neboť Anglický král je vytunelován. Naposledy zazní slova díky všech zúčastněných všem zúčastněným. Fotografové se jako hladoví vlci vrhají na své slavné oběti. Teď nastává ta pravá chvíle.

Pan Menzel jakoby už čekal na moje záladné otázky:

Jaký byl Váš vztah k Bohumilu Hrabalovi?

Vřelý. Byl jako můj starší bratr.

Myslíte si, že rozumíte jeho dílu?

Asi ne úplně. Myslím si ale, že dílo velkého umělce si každý přečte a pochopí jinak, na svůj způsob.

Kde máte vystaveného Oscara a co k němu cítíte?

Nemam. Oscar je v krabici. Já totiž, když jsem se stěhoval, tak jsem všechno naskládal do krabic a on tam zůstal. Největším oceněním je pro mě, když vidím lidi, jak jdou z kina se šťastným obličejem.

Jak vypadá domácnost starého mládence a milovníka žen?

Kterou hezkou holku to zajímá, ať se přijde podívat!

Nepřipadáte si někdy osamělý?

„Ne! Já mám desky a knihy. Teď

čtu hlavně historický romány, Peroutku.

Které bylo nejšťastnější období Vašeho života?

Těch bylo hodně. Teď jedno prožívám.

Vaše nejmilejší hračka?

Já jsem měl takovýho panáčka, jmenoval se Vašek. Šila mi ho maminka. Tenkrát ještě žádný barbíny nebyly.

Chtěl byste být skaut?

Já jsem byl. Hodně skautu děkuju... za solidaritu, za vlastenectví.

Zpíváte si, když máte dobrou náladu?

Jo, ale když mám jistotu, že mě nikdo neslyší.

Máte rád Dubrovník?

Hodně, prožil jsem tam krásný prázdniny. Je tam moře i divadlo.

Váš nejtrapnější zážitek z Itálie?

Jednou tam málem zastřelili na ulici paní Chytilovou.

Co si myslíte o současné módě?

Moc to nevnímám. Dávám přednost obsahu před obalem.

Jak se projevuje, když jste zamilovaný?

Jsem šťastnej!

K jakému jídlu byste se přirovnal?

Kamarádi o mně říkají, že jsem vůl, takže asi biftek. (Občas!)

Diana

Náselďuj instinkt!
Čti co se ještě neví!!!

bije ústa o kolík u nářadku, se spoustou sprostých slov vstává, a vzápětí udělá to samé o další kolík, pak už opravdu odejde to the seník.

5:00 jdu vzbudit Rákose se slovy „...“ (*záměrně není uvedeno.)

3:42 Michal (Fišer) mluví ze spaní. Bylo to něco šíleně sprostého.

Zmílena neplatí laska se chape opradí

P.S. Rákos spí na horní posteli s Kečupem. Jestli vzbudíš Kečupa tak ti urazí palici!!! Pokud si nebudeš vědět rady vzbud Frantu!!!

teplota:

0:10 4°C

6:00 6°C

7:00 10°C

Petr Puštík*

Přezdívka: Lyšejník

Příbuzní: pouze drby

Oblíbené rčení: Ty seš ale kamarád!, Hele frajere...

Osobní věci: pěstuje mech

Záliby: Druhy mechů a lyšejníků

Kámoši: Markéta

Věk: 2000 let 5 měsíců 8 dní

5:35 Kde je ten Hrachan?

5:36 Kde je ten Hrachan?

5:37 Kde je ten Hrachan?

5:38 Kde je ten Hrachan?

5:39 Kde je ten Hrachan?

5:40 Už je tady!

5:45 Tomáš (já) jsem tady.

4:00 Rákos si musí šlehnout.

5:30 Ječmen mě vzbudil a tak jsem mu řek ať hlídá dál nebo ho zmlátím.

23:05 Čau banáne, vydět tě matka tak jí trefí.

Poznámky: Nezničit budík a tužku!!!

Jo, a taky – let's go. Go, Ježíšku, go.

* Pro pomaleji chápající: Petr Puštík je parodie na Petr Sovič (Puštík je druh sovy.)

Anblie

a n e b v š u d e d o b ř e d o m a n e j l í p

Všechno začalo tak, že mi můj otec nabídl pobyt v zahraničí dle mého výběru, při kterém jsem měl nabýt alespoň takových znalostí jazyka, jako moji vrstevníci v lavici. A tak jsem na přelomu měsíce července a srpna absolvoval jedno měsíční kurs v zemi se kterou má ta naše společné snad jen „traktor“ nebo „robot“. Žil jsem v romantickém přístavním městečku Ramsgate s vyslušenou pláží studeného moře.

Cesta probíhala (i ze zážitkem na anglicko-francouzských hranicích, kdy dva lidi nechali na francouzské straně osudu) hladce než aby stála za zevrubnější popis.

Po vystoupení na ramsgatovskou půdu jsem po obtížné 1 minutové domluvě s dívkou (která vystoupila ze stejného autobusu jako já) zjistil, že ona dívka je též česky hovořící a tudíž domluva v cizím jazyce je zbytečný přepych. Má radost v poznání našince ale netrvala dlouho. Zjistil jsem, že školu Churchill house, která mi nadcházející měsíc měla poskytovat studium, navštěvují převážně Španělé, Italové, Turci a Brazilci, ale moji „Rodáci“ pouze tři.

Když jsem úspěšně v neděli večer stanul před výše uvedenou školou, zjistil jsem, že ji nikdo neobývá, vlastně jsem se ani nedivil, protože můj autobus měl 45 minut zpoždění. Vědět, že nejhorší mě ještě čeká, snad u té školy zůstanu do rána. „Má“ host family (moje ubytování na nadcházející měsíc) bydlela 15 minut od školy a to v uličce, která dost dobře nešla ani vyslovit. Po prvních krocích domluvy a marného vysvětlování s místní čtyřicátnicí, usoudila, že mě do ulice 12, Firtree Close zaveze svým autem ze kterého právě vystupovala a v kterém jsem marně hledal volant na levé straně. Po děkování (to jsem zvládnul) zmizela v uličkách Ramsgateu a já se ocitl před domem mého budoucího ubytování.

Zazvonil jsem a s přáním aby se mně na nic neptali jsem slyšel ruch na druhé straně dveří. „Můj“ dům byl typicky prefabrikovaný jednopatrový anglický domek s pěknou zahradou a malou

koupelnou – bohužel. Dostal jsem nevelký pokoj s ještě menším prostorem na učení a s usměvavě turecky mluvícím mladíkem (který se stal mým sousedem až do konce mého pobytu). Na nezdravě měkkou postel, která jen těžko skýtala to pravé pohodlí, jsem si dlouho zvykal. Za vyzdvihnutí stála snad jen nevýhoda, že dům měl překližkové stěny s téměř 100% slyšitelností z přízemí na úhlopříčku až po první patro – a to jako kdyby tam nebyly.

Mými hostiteli byl starší manželský pár, s trochou anglické lakomosti, ale jinak milí lidé.

Ten večer, po zpozdění, co poslouchám za hudbu, jestli mám přítelkyni a co nejraději jím, jsem šel do svého pokoje a po ulehnutí na postel jsem si zanotoval: „Tam kde hy, tam kde hy, kde hynuli vlci.....Čech se přizpůsobil.“ A když jsem si uvědomil že po 14 dnech asi žádná návštěvní neděle nebude, proběhlo mi hlavou co tu vlastně dělám.

Ráno, po vzájemném představení s Turkem, jsem usedl před snídaní skládající se s Cornflakes s mlékem a toastů. Musím říct, že to nebylo špatné, ale vědět, že to bude moje jediná snídane příští měsíc, nedával bych si plnou misku. V supermarketu se ani nedal koupit normální Český chleba, ale jenom toastový polotovar.

Ve škole, která poskytovala 16 úrovní obtížnosti a to od naprostých začátečnicků až po „skoro“ rodilé mluvčí, jsem dopadl obdobně. Po protažení vstupními testy a místnostmi jsem byl zapsán do kurzu, který jsem předpokládal. „Můj“ kurz Elementary (základní) s učitelkou Mrs. Denise začínal odpoledne. Škola, kromě jiných zájmových akcí a výletů do okolí, nabízela i vlastní diskotékový klub, který byl pro studenty otevřen, kromě víkendů, každý den do ranních hodin. Výhoda tohoto klubu byla v postupně mizějících bariérách trémy a ve skromnosti v komunikaci a v neposlední řadě v navazování nových kontaktů. První hodina s Mrs. Denise byla zmatená. Dodnes například nevím proč první hodinu

Moje štěstí nezná meze, protože když jsme byli na cyklovýpravě pár kilometrů od hospůdky, tak jsem slyšela takový divný zvuky. Až nakonec jsem zjistila, že jsem píchla duši a měla jsem úplně proděravěný plášť. Zdeněk mi ji vyměnil a nafoukl a ještě nám ukázal jak se to dělá. Zanedlouho jsme hráli

hru Mrazík a potom jsme jeli do hospůdky tam jsem zjistila, že namám peněženku a tak jsem jela s Luckou na zpátek. Jestli ji tam nenajdeme, ale nešli. Když už jsem zjistila, že jsem peněženku nechala tam. Tak to byl můj smolný den.

Myška

Vzpomínáme

Vzpomínáte si ještě na loňský poslední říjnový týden? Tolik času už uplynulo, tolik věcí se změnilo, ale jedno zůstalo. Prázdniny a jsou tu zas! Jako minulý rok, akorát že o den kratší, třeba budou o to lepší, to už záleží jen na nás. Ale vzpomínáte si ještě na ty minulé? Pojďme se na chvilku vrátit, představte si, že je sobota 30. 10. 1999, je ráno a my jsme v Tanvaldu v turistické ubytovně a právě vstáváme:

Vstali jsme potěšeni tím, že nám Gandalf zanechal červené kameny (jaspisy), které nás ochrání před Zlobry. Zase jsme šli na vlak, kterým jsme byli odvezeni do Horního Kořenova. Odtamtud nás vedl Franta lesem a slíbil nám, že nepůjdeme po silnici... (ty tečky neznamenají, že jsem něco vynechala, takhle je to v originále)

Po krátké potyčce s Lukášem se lezlo pořad do nahoru k restauraci, tam už měl každý hrozný hlad a tak jsme si dali oběd asi 500 metrů od vrcholu kopce a rozhledny Štěpánka. Když se všichni vydrápali k rozhledně, byl tam hrozný vítr a tudíž i zima a navíc medvídatka zjistila, že nemají s sebou oběd(!) jen pár sušenek k svačině. Na rozhledně bylo vidět přibližné místo, kde je Žalý. Pak se všichni vrátili k dříve již zmiňované restauraci, kde Zuzka, Samba, Raňča a Kristýna ob-

jednali čaj, ale když řekli, že chtějí 40 čajů, pán se jen zasmál a s ironií v hlase řekl: „Nedělejte si ze mě vtípky.“ Později jsme čaj přeci jen dostali. Mezi tím všichni hráli hry. Nejdřív arabskou honičku a potom kozičky. Všechno jsme ukončili hrou stonožka. Po cestě dolů jsme si všichni zahráli pár her, které navrhnul Franta jako: Blbárna, závin, atd... O kus dál nás čekala další část EH – Zlobři. Ta nám vůbec nešla. Když už jsme procházeli Tanvaldem k našemu dočasnému bydlišti, krásně nám k tomu vyzváněli zvony. K večeri jsme dělali buřty na pivo, které všichni vyhodnotili za nejlepší jídlo. Večerní program byl rovněž dobrý. Električka (Hit této hry byl mikrovlnka, která peče kuře. Za tento skvělý výmysl děkujeme Delíkovi a Štěpánovi.) Po zajímavém čtení další kapitoly Hobita, šli všichni chrupat.

Liška Elča

Tak to byl jeden den z podzimek 99, který jsem vybrala z kroniky lišek, kterým tímto děkuju (zvláště Elče, která je autorkou), že jsme si díky jejich kronice mohli taky trochu zavzpomínat na ty loňské podzimky. Takže ať žijí Podzimní prázdniny Orlické hory 2000!

Lucka

Rozhovor s Režisérem Jiřím Menzlem

Pátek, 19. května, 12.00 hodin středoevropského času. V prostorách Italského kulturního institutu probíhá předávání prestižních cen Evropská zlatá plaketa. Sál je nabitý k prask-

nutí a tetelí se očekáváním závěrečného projevu oceněných osobností a občerstvení. Vzduchem se nesou slova chvály.

Sympatická paní Giovanna Lenzi Pastore vysvětluje, proč

udílí cenu a v čem je důležitá syntéza literatury a divadla. Posluchači v posledních řadách se snaží rozlišit alespoň jednotlivé věty zaoblené skvělou akustikou v jednotvárný mocný proud.

Cyklovýprava skautky

aneb jednání o sedmi dějstvích

7. 10. 2000

Dějství první: Tvrdé probuzení

7.50 – Taky dobrý, za 10 minut máme sraz na Svornosti já jsem ještě v noční košili. Co mám asi dělat? Jet tam musím, slíbila jsem to! Volám Blance: „No, víš, Blani, my jsme zaspaly, počkáte na nás?... Díky, čau!“ Tak to by bylo. Teprve teď pořádně otevírám oči, koukám z okna a... možná jsem přece jen měla zůstat v posteli. Venku je jedním slovem HNUSNĚ! A to doslova, nekonečně šedí mraků od nevidím do nevidím zlověstně oznamuje, že dneska suchý určitě nezůstaneme.

Dějství druhé: Rychle pryč

8.15 – Konečně přijíždíme na Svornost. Kromě Blanky a Elči (ve víc lidí jsem ani nedoufala) je tady ještě Dina, Tatraša, Delfi, Culík, Myška, Karča, Evička a Zdeněk (a já a Kačka), což je dohromady 12 lidí. Neskutečný! Na Svornosti je děsný chaos, protože současně s námi odjíždějí taky naši hoši (se Sambou, Zuzkou a Podkolčou) a Kákovci na Hamerák. Takže radši rychle naskládáme kola a taky nás do Zdenkova auta a odjíždíme.

Dějství třetí: Tři, dva, jedna, akce!

9.15 – Trošku polámaní vylézáme v Louňovicích před místní hospodou (ještě mají zavřeno) a s Blančným povellem: „Za Zdenkem!“ vyrazíme kupředu po modré značce. Cesta je výborná: lesní, rozmoklá, trochu kamenitá, trochu cyklokros, ale jinak pohoda. Okolo nás les, ticho, jen kapky deště občas zabuší jako, že už jdou, ale nikdy pořádně neotevrou dveře (zatím). Zabarvené listy listnatých stromů se mísí se zelení jehličnanů, je to paráda. Nebýt tu s Dinou, tak je to absolutní romantika (Dinuško, promiň, ale musíš pochopit, že...), ale takhle je to taky dobrý.

Dějství čtvrté: Myška poprvé

10.15 – Asi po osmi kilometrech smolař dnešního dne – Myška píchla kolo. Stavíme na louce u rybníka a zatímco Zdeněk se pokouší zprovoznit Myšce kolo (nebudu vás dlouho napínat, nakonec

se mu to povede), tak mi ostatní vybalujeme svačinky od maminek a pak hrajeme Mrazíka. Na mokré trávě to děsně klouže, takže jsme víc na zemi, než kde jinde, což je pro místní motorkáře výborná (a asi taky jediná) zábava. Když už jsou všichni příjemně unaveni a dokonale vysmátý (poznámka: Teda já vim, že to s tím moc nesouvisí, ale když jsem to přepisovala, tak mi to oznámilo, že „vysmátý“ nejde, tak mě zajímalo, co tam má být, tak se v nabídce objevilo „vysátý“, tak to jsme určitě nebyli!), jedeme dál.

Dějství páté: Myška podruhé

11.15 – No, moc daleko jsme nedojeli. Asi po 500 metrech stavíme na čaj. Začíná opravdu mokře pršet a přesně v tu chvíli Myška zjišťuje, že nemá peněženku. A kdo se s ní pojede podívat zpátky na místo, kde jsme svačily? No, já! (Zapomněla jsem říct, že těch 500 metrů bylo do kopce) Takže jsme si to v dešti hezky vyšlapaly nahoru, našly jsme... nic, ale zato jsme hezky zmokly a tak jsme si mohly za odměnu aspoň sjet kopec zase dolů a jít se hrát do hospody.

Dějství šesté: Náš hrdina

12.15 – Začíná to vypadat beznadějně. Prší, prší, jen se leje... Zdeněk se odhodlává k činu, který je hodný pravého muže a nabízí se, dojede pro auto, abychom nezomkli ještě víc. (No, pánové, zpytujte své svědomí, kdo byste to udělal.) A tak sedíme v teple u horkého čaje a myslíme na všechny, kteří jsou teď v tom dešti, obzvlášť pak na Zuzku, Sambu a kluky, kteří se topí někde na Hameráku. A zrovna když Blanka začíná zjišťovat, kdo že by si dal tu polívku, přijíždí náš záchránce – princ na bílém koni (oprava: Zdeněk v modrém autě). Šťastně nasedáme do auta a hurá za maminkami.

Dějství sedmé: Zmokli jsme, už jsme tu

14.00 – 3x hurá. Na Svornosti už jen vyndáme kola, rozloučíme se a... ..domů.

Lucka

mluvila čínsky nebo proč udala začátečníkům tak rychlé tempo. Uvažoval jsem o přestupu, ale nevím, jestli bylo kam klesat (i když ještě jeden kurz pode mnou byl). Po krátké domluvě s ní a po sdělení mého problému mi řekla, že za týden bude všechno dobré. Musím říct, že za týden už mluvila arabsky, ale zvládal jsem z větším přehledem. V tomto kurzu, který mi vydržel až do konce, jsem se také seznámil s Italkou, která se později stala mou nejlepší kamarádkou v Ramsgate. Kdybych v Ramsgate byl ještě o týden déle postoupil bych asi do další úrovně, protože Italka, která přišla do kurzu v den jako já, přestoupila.

Čas běžel a když 4. týden začala Mrs Denise mluvit anglicky myslím si, že to byla jedna z nej-

lepších učitelek. Další věci už probíhaly samy, možná i proto, že se některé stejné události periodicky opakovali (a taky proto, že už je to strašně dlouhý).

Během mého pobytu jsem poznal mnoho nových kamarádů a s přihlédnutím na výsledky mohu tento způsob „začít“ mluvit Anglicky doporučit

Závěrem: Tento kurs, pokud jste začátečníky jako jsem byl já, z vás neudělá plynule mluvící (i když pijete Sprite). Ale i lidé pokročilejší co znám se po absolvování zdokonalili natolik, že pro ně není problém třeba kompozice s angličtinou, prostě i za ty peníze, to stojí za to.

Čolek

Letní tábor 24. oddílu skautek – Nížkov

Pozorujeme přírodu

Teď jsem našla to správné místo. Usedla jsem a začala psát. Slyším řev z vedlejšího tábora, ale nenechám se vyrušovat. Slyším cvrdlíkotat ptáčky. Krásná moucha zakroužila kolem mého pařezu. Je tu plno komárů, kteří se snaží mě poštípat, ale já se nedám. Sedím v překrásném borůvčí. Právě tady letí vosy a bzučí BZZZ, BZZZ! Slyším, jak na nové trati jede vlak. Asi se posunu dál, protože tu už nic není. Usedám do měkoučkého mechu, před sebou vidím mravenčí dálnici. Slyším traktor, ale jinak je tady úplně ticho. Zpívají ptáci a mně je blaho. Měla jsem krásného mraveněčka na ruce. Slyším, jak si ptáci povídají. Mravenček mi vylezl až na pláštěnku. A co je tohle za ptáka, asi sýkorka. Obloha je bílá a žádný mrak na ní není. V lese je blaho!!! Rozšuměl se les, sedím na cestě, která vede ke kruháci. Píšťala mi oznamuje, že musím zpět do tábora!

Tak ahoj PŘÍRODO !!!

Pozorování rostlin

Na louce roste plno kytek. Šla jsem tedy ke kolejímu a tam jsem uviděla maliní. Utrhla jsem si a pozorovala dál. Je tu plno stébel. Sedím v měkoučké trávě. A hele, muchomůrka červená.

A támhle u pařezu je plno borůvčí. Určitě by mi ty borůvky chutnaly. Vidím hezkou mladou břízu. Támhle se něco modrá. Půjdu tedy blíž!!! A hele, on je to zvonek. Když se otočím, vidím hrách, vůbec nevím, jak se sem dostal. Je úplně zapleten do trávy. Popošla jsem a chtěla si sednout, ale nesedla, protože bych si sedla na bodlák. Je tu nějaká krásná fialová květinka, ale nevím, jak se jmenuje. Půjdu radši o kus dál. Jdu a jdu, až vidím malinkou borovičku. Vedle mě se objevila hrozivá kopřiva! Přede mnou se tyčí velké smrky. Usedám na koleje. Jé, tady je velký a krásný bodlák. Tady je malin. A co je to za velký keř s červenými bobulemi? To nevím! Jdu dál a usedám do měkoučkého mechu. Přede mnou se tyčí divizna. A támhle, to je asi buk, co myslíte? Támhle je něco strašně velkého, ale co? Už to vidím, jsou to velcí smrčani. Po cestě se krmím malinami. Jdu dál a vidím malou žlutou kytičku, ale co to může být, to nevím. Půjdu radši pomalu do tábora, třebaš ještě něco uvidím! Usedám do jehličí. Kolem sebe vidím suché stromy. Ó náš pán, už musím. Příště si na tebe dám víc času, přírodu.

Ahoj rostliny!

Culík

Rozhovor se mnou

Se začátkem září jsme se všichni opět vrhli do kolotoče výprav a schůzek. Září bylo pro některé ze střediska ve znamení cestování po zahraničí (Lucka s Kačkou se slunily v Itálii, Krtek se zdokonalovala v UK, 24. oddíl skatů v Rakousku...). Nebylo jednoduché se potkat s někým na tak dlouho, aby mohl vzniknout zajímavý rozhovor, tak jsem se rozhodla si pro tentokrát popovídat sama se sebou a především vás seznámit v tím, co je u nás nového.

Jaká je odpověď na tradiční otázku – Jak se máš?

Mám se dobře, úspěšně jsme začaly s oddílem skautek rok a mně osobně se podařila neuvěřitelná věc, získala jsem týden opravdové dovolené, kterou jsem strávila v Krkonoších.

Začali jsme, jak všichni víte, první zářijovou středu na Svornosti. Zahájení činnosti se nezúčastnili OS, kteří mají svůj individuální program a chyběl také 68. oddíl, který se již na jaře přestěhoval do své staronové klubovny v Okořské ulici v Čimicích.

Vedení střediska zůstalo stejné, jak je to u jednotlivých oddílů si přečtěte sami.

Skauti a vlčata

Mají ve svém ve svém vedení stále Františka, jako pomocná ruka mu přibyl ve funkci oddílového rádce Štěpán. V oddíle letos pracují dvě družiny skautů, které mají ve svém čele nové tváře Káju a Vřešťana. Dvě šestky vlčat má na starosti Puščík a jeho pomocníkem je Jonza.

Skautky

U kormidla stále zůstává Blanka i její zástupkyňe Dáša s Májou. Vedení oddílu posílily v nových pozicích Lucka a Krtek, staly se oddílovými rádčyněmi. Tři družiny – Lišky, Medvídata a Veverky byly posílily 6 nováčky ze světlušek a vedou je Zuzka, Raňa a Kristýna.

Světlušky

Mráček ve spolupráci se Sambou a Markétou uví-

Přeju všem nováčkům zdařilé schůzky i výpravy a novým rádčům a rádčyním hodně štěstí ve vedení družin a nebojte se přistě zase někoho potrápím všetečnými otázkami.

Návrh na novou rubriku

Zeptejte se koho chcete, na co chcete! Doposud jste mi vybírali s kým uděláme rozhovor a vymýšleli otázky. Možná by jste se rádi zeptali sami. Vaše otázka pro kohokoli ze střediska

Co je nového?

Já stále bydlím tam co předtím, stále pracuji tam co předtím, stále vedu skautky. Mám ovšem nové rádčyně a nejen náš oddíl začal rok nově, proto mi dovoluje několik slov o tom jak jsme letos začali.

taly v roji o pět nováčků. Stále pracují ve dvou šestkách a schůzky mají stále společně ve čtvrtkách.

Roveři

Roverý zastupuje na středisku Šmudla, je jich dohromady šest a novou tvář je u nich Radílek, který přišel z oddílu skautů.

Oldskauti

I když se s námi nesešli v září na Svornosti, stále mají pravidelné schůzky ve formě návštěv jednotlivých členů.

68. oddíl

Pracuje stále pod vedením Kyslíka, jehož zdatnými zástupci jsou pro vlčata Sova, pro skautky Vlasta a pro rovery Ďábel.

přijmá Blanka poštou, sms, emailem, osobně. Slibujeme, že se vynasnažíme pro vás od dotazovaného získat odpověď a uveřejníme ji v nejbližším čísle.

Blanka

COMPUTER MADNESS

Nazdárek zdárek.

Máme nainstalovány všechny rozšiřující karty. Takže se vrhneme na HDD a FDD. U HDD předpokládáme že se jedná o IDE zařízení. (Nejvíce rozšířené) Všechny jednotky zasuneme na jejich místa v čele stroje. Připravíme si datové kabely, to jsou ty ploché s jednou linkou červeně pruhovanou. Kabel na HDD je širší a nepřekrucovaný. Rozbalíme kabel k FDD a nastavíme ho tak, aby překroucení bylo blíž k mechanice, druhá strana přijde do řadiče. O umístění řadiče již byla řeč. Dále si najdeme zadní konektor FDD a protikus na kablíku. Pokud chceme mít dotýčnou FDD jako A:, připojíme ji až na konec kablíku, tzn. za překroucení. Případná B: mechanika bude připojena na odpovídajícím konektoru blíže k desce. Konektory budou otočeny tak, aby na desce byla červená strana kablíku blíže k pinu 1 na konektoru řadiče (Pozná se podle malé jedničky blízko konektoru), druhá pak červenou stranou k napájení mechaniky. Toto pravidlo platí i u HDD, avšak již jsem se setkal s FDD, kde tomu bylo naopak. Špatné zapojení mechaniky poznáme podle toho, že při startu počítače neustále svítí. V takovémto případě nezbyvá nic jiného než metodou pokusu a omylu dojít ke správnému zapojení.

S HDD je to podobné, jen kablík není překroucený, dva HDD se na jeden kablík připojují úplně stejně, avšak na discích je třeba nastavit jeden jako Master, druhý pak jako Slave. Na novějších discích (od 100 MB výše) je tento postup detailně zobrazen. Pokud toto neuděláme, počítač nebude fungovat!

CD mechaniky se připojují stejně jako HDD, doporučuji CD připojit na vlastní kablík, někdy nás však limituje schopnost stroje pojmout pouze dvě IDE zařízení, pak nezbyvá než dát CD na stejnou „kšandu“ jako HDD. To se pak negativně projeví na výkonu sestavy, inicializace CD disku v mechanice zastaví veškeré čtení či zápis na HDD, který je na stejném kablíku.

Motto:

Motto: Vynalezení výpočetní techniky se dá porovnat jen s vynálezem jaderné energie. Oboje přineslo podobné výsledky.

Šm.

